

Labrīt, tautas vēlētais prezident!

TIMURA SUBHANKULOVA FOTO

Otrdien uz kārtējo sēdi sanāca Saeimas Juridiskās komisijas deputātu darba grupa Valsts prezidenta pilnvaru iespējamai paplašināšanai un ievēlēšanas kārtības izvērtēšanai. Šajā reizē politiķi sprieda par Satversmes pantiem, kas nosaka prezidenta tiesības apželot noziedzniekus un sasaukt ārkārtējas valdības sēdes. Darba grupas vadītājs Ringolds Balodis ("No sirds Latvijai") pirms tam priecājās, ka darba grupā aktīvi piedalās ne tikai juristi, Valsts prezidenta kancelejas pārstāvji un bijušie valsts prezidenti, bet arī bijušie ministru prezidenti un citas augsta ranga valsts amatpersonas. Otrdien sēdē piedalījās arī bijušie premieri Indulis Emsis (no kreisās) un Aigars Kalvītis, kā arī bijuši Ministru prezidente, tagad Saeimas deputāte Laimdota Straujuma.

Nesmīdini! Ar Mežvieta un Maiziņa kungiem jau runāts – abi patrioti esot mūsu pusē. Nekritiet paniķā – iekārtas mainas darba grupa strādā Juridiskās komisijas likumiskos ietvaros, un to vada deputāti, profesors, tieslietu doktors Ringolds Balodis. Es zvaniju ASV vēstnieci, un misis no Vašingtonas mierināja, ka uztraukumiem neesot ne mazākā pamata. Līdzšinējo nemākulīgo politisko vadību neaizsūtīs pie velna vecmāniņas vienā rāvienā, kīselveida pārvaldības vietā liekot tautas uzticību pelnījušu saimnieku valsts augstākajā darbavietā un proklamējot prezidentālu valsti. Partiju šmucīgā karteļa likvidēšana būs secīgs process, kad varu sagrābj nevis LTV1 tiešraidei diennakts tumšākajās stundās, bet garākā laika distancē, piešķirot plašāku tiesību apjomu un pilnvarojumu tautas vēlētam valsts galvam. Izšķirošās reizes nedrikst palauties uz providenci, visam jābūt noformētam, regulētam un juridiski piemērotam, lai ištenotu tautas suverēno gribu.

Zinādams par plašu darbalaužu masu atbalstu, dr. Balodis darba grupas sēdi nemaz nemēģināja nomas-

kot par akadēmisko zinātņu biedrības pulcēšanos vai sārikojumu cilvēkiem ar nestabili psihi, kas par lemtos nenes atbildību. Kopdarbībai viņš bija uzaicinājis par klātesošiem mūsu izcilākos juridiskos spīdeklus, ģenerālprokuroru Kalnmeieru ieskaidot. Pasvītrojot momenta nozīmīgumu, talcīniekos pieteicās pārliecīnāti prezidentālisti, 4. maija Neatkarības deklarācijas tēvi Romāns Apsītis, Tālavs Jundzis un Aivars Endziņš. Republikas bērinieku vidū bija arī staltā Vējoņa kunga privātsekretārs Jānis Pleps un adjutante Kristīne Jaunzeme, kuri sajūsmīgi māja ar galvu par piekrišanu priekšā stāvošajām progresīvajām pārmaiņām, un Valsts kancelejas vadītājs Mārtiņš Krieviņš. Kā zināms, viņa priekštecis, pirmskara kancelejas direktors Dāvids Ruzdžitiss, bija starp 1934. gada 15. maija vedējiem.

Vēlētāji par briestošo nepieciešamību nodot kollektīvās tukšu salmu kūlēju bezatbildības varu vienpersonīgās, profesionālākās,

taisnīgākās un atbildīgākās rokās tika runājuši, kamēr piepampst mēle. Parlamentāriešu nekārtīgā dzīvē bija aizvērts tik daudz neglītu lappušu, ka godīgie pilsoni brīnījās, kāpēc lielu daļu no viņiem nav arestējis FIB. Cilvēki prasīja pārtraukt šauru grupējumu varas monopoli, demokrātijas ārdīšanu ar pašas demokrātijas saukliem, kas ved valsti muklājā un nost no latviskām vērtībām. Viņi sastapa dīvainu apātiju no politiku puses un tautas vēlēta prezidenta idejas iekonservēšanu papīrkurvī, jo Saeimas ļaudis ieņemto krēslu mikstumā jutās ērti un komfortabli, neparko nevēlēdamies būt traucēti pseidodemokrātiskas veģetēšanas labsajūtā. Tā ir ierobežotas pieejamības informācija, bet lasītājiem jāzina, ka parlamentārijiem strādātājiem darbā galvenais ir neaizkrist aiz divāna.

Kāpšanu pa trepēm, kuru galā tīcīs meistarjurists Balodis sauks, lai padod vēl otras trepes augšā, profesors sācis gausinātā

prasījies "uz stundiņu" priekšniekam degvielas uzpildes stacijā, kur tagad strādā par operatoru, bet Valdis Birkavs, uzticamā ulmaniste Laimdota Straujuma un Indulis Emsis varonīgi turējās, lai sanākšanas laikā nelaiostos snaudā, kaut tos stipri vilka uz Simani. Visi piekrita, ka kritiskos brīzos, kad valdība nespēj pildīt funkcijas, kādam tas ir jādara, un šis kāds ir Valsts prezidents. Ekspremjeri sazvērnieki bija vienprātīgi, cik kļūdains bijis Repšes nolēmums par valdības sēžu atklātību, un vāniņeks tūlītēji atzina, ka gājis pilnīgi maldu takās. Pār-

Svētas lietas dēl Māris Gailis bija atlicis burājumu apkārt pasaulei, Einars Repše apturējis kontaktu ar mākslīgo intelektu, Aigars Kalvītis atprasījis "uz stundiņu" priekšniekam degvielas uzpildes stacijā.

prastas atklātības apstākļos – premjeri teica – ministros rodas neveiklības sajūta, ierobežota spriestspēja, gremošanas traucējumi, ka brīvā prese katru vārdu var apzibenot un triekt atpakaļ pret runātāju. Birkavs cirta galda ar dūri – patvaļa jāizbeidz! Jau nākamai valdības sēdei jānotiek noslēgtībā un grūti pieejamā vietā! Kad šo pārveidojumu sagaidīs ar aplausiem un piekrišanas saucieniem, pēc iedarbigas latviskas tradīcijas slēgs arī Saeimas sēdes, ja jūs saprotat, ko ar to gribu teikt. Bet ko darit ar cilvēkiem, kam būs grūtības augt līdzi savai valstij, kam neliksies pieņemama pāreja uz prezidentālu pārvaldes iekārtu, un republikāni ietiepsies par galēji nepopulāriem uzskaņiem, ka plurālismu, liberālismu bez krastiem nedrikst apspiest? Šos politiķus palaids mājās, kā to darīja Kārlis, un viņiem, kā saka, līdz kāzām sadzīs. Sivākas pretestības izrādītājus, kuri varbūt pat šaudīties ar revolveri grieatos, sākotnēji dziedēs ar stipriem sinepu plāksteriem sociālās korekcijas iestādēs, taču atcerieties par valsts pirmās personas neatņemamām tiesībām apželot noziegušos. Kad taisnīgais prezidents redzēs, ka grēkagabali pārdomājuši noziegumu un brīvībā citu ļaunu nedaris, kā piebāzis pilsonu galvas ar aplamībām un dumjībām, tad dāvās piedošanu īstā laikā ar pozitīvu ietekmi uz indivīdu un sabiedrību kopumā. Tādējādi cels vienpersoniskas valsts varas prestižu laikabiedru acis.

Konstitucionālo tiesību juristi kā apburti klausījās, kā viss nolīdzinās uz gludināmā dēļa pieredzējušo praktiku un saprātīgā Baloža vadībā. Kur tieslietnieki interpreti par trīs vienkāršiem nepaplašinātiem teikušiem būtu sagājuši neatpiņķerējamos ragos, vai tos jāskata pēc Korsikas likumiem vai Veimāras konstitūcijas formātā, tur likumzinis Balodis noteica virzienu uz autoritāras varas palielināšanu bez viena tintes traipa!

Kompleksās Satversmes reformas urditāji vienojās, ka dos ziedu, lai nodomi tēvijas labā godam izdots, un uzdzera uz Kārļa Ulmaņa veselību, kopā nodziedot "Uz priekšu, latvieši, un pulkos stājamies!"